

Омарчево турците казвали — Омарчо-хайдутларъ.

Активна дейност през периода на 30-те години развива войводата Генчо Къргов от с. Хаинито (Гурково) — тогава в Новозагорско. Участва в строеж на отбранителни съоръжения при кърджалийски нападения. Имал ятаци в Сливен, Нова Загора и другаде. След наказанието на Кишиша Али от Балабанли (Едрево) започва да действа в Сливенския балкан, а на следващото лято в Матей, Джендемите и Драготановския балкан. Помага на глушненските селяни като напада кърсердарите на есерлийския султан, а след това се премества към Карасърлий (Селиминово) и „бастисват“ турската фамилия Карабобеоглар, която ги притеснявала. Наказват и новозагорския притеснител-чорбаджия. През зимата укриват оръжието с помощта на Петко Конарчето и се пръскат.

През пролетта на 1828 г. се явяват в сколностите на с. Струпец с 8 души хайдуги от него район — Кортен, Твърдица, Конаре. Развяват подарения им от сливенския ятак Стоян Шошов байрак. Със събраната дружина превежда руските войски на ген. Дибич Забалкански. Дружината му от 60 души участва в сражението при Одрин през 1830 г.

В края на XVIII в. между Сливен и Ямбол действа Трифон войвода от с. Горно Александрово. Народната песен свидетелствува за голямо сражение между Трифон войвода и потерята на султан Аслан Герай. В станалото сражение загива Трифон войвода, а байрактарят Добри се спасява и дълги години след това води своя дружина.

От с. Драгоданово излиза дядо Колю Брадата. Дядо Цоно, също от Драгоданово, започва да хайдутува след 1810 г. Дружината му е от 10—15 хайдуги. Спечелва многобройни сражения, най-голямото от които е при Сейменските гробища. Укривал се у българи и действувал в района на с. Матей. От хайдутите е наречен брататният войвода. Умира в Букурещ след 1829 г. На няколко пъти разбива турска потеря.

През разглеждания период от Котленския край излезли двама от най-известните български войводи — Кара Танас и Алтанлъ Стоян войвода.

Кара Танас е родом от с. Катунище. В началото водил малка, но стегната чета: